Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

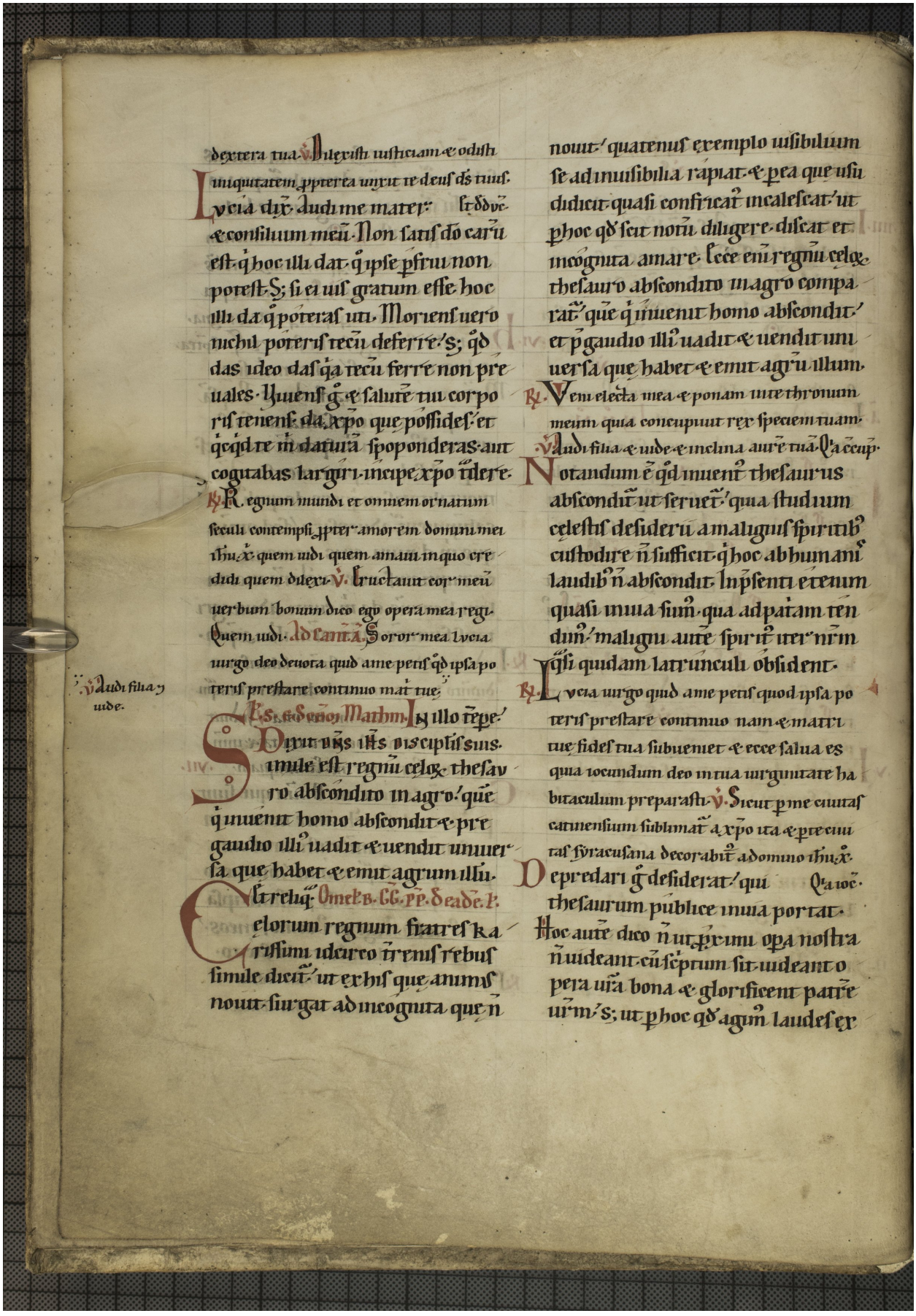

dextera tua. ℣. Diligis iustitiam & odisti
iniquitatem propterea unxit te deus ds tuus.
Lycia dix. dudi me mater: & dd̄ve-
& consiliuum meū. Non sanꝰ dō caꝝ
est. q̄ hoc illi dat. q̄ ipse pfrui non
potest. ℣. si ei uꝰ gratum esse hoc
illi da q̄ poteras uti. Morienꝰ uero
michi poteris recū deferre. ℣. q̄d
das ideo das. q̄a recū ferre non pre
uales. Iuuenꝰ g̃. & saluē tuū corpo
ris retinens. da. xp̄o que possides. et
q̄cq̄d re m̄ datuā spoponderas. aut
cogitabas largiri. incipe. xp̄o ꝯ̄ferre.
℟. Regnum mundi et omnem ornatum
seculi contempsi. propter amorem domini mei
ih̄u. x̄. quem uidi. quem amaui. in quo cre
didi. quem dilexi. ℣. Eructauit cor meū
uerbum bonum. dico ego opera mea regi.
Quem uidi. Ad cant. ℣. Soror mea lycia
uirgo deo deuota. quid ame pecꝰ. q̄d ipsa po
teris prestare continuo mat̄ tue.

℣. dudi filia & uide.

℟. s. tō d̄no Matthm. In illo tēpe.
Dixit uꝰ ih̄s discipulis suis.
Simile est regnū celoꝝ thesau
ro abscondito in agro. quē
q̄ inuenit homo abscondit. & pre
gaudio illi⁹ uadit. & uendit uniuer
sa que habet. & emit agrum illu.
Ad trcliq̄. Omel. B. GG. pp. & ead̄e. f.
Celorum regnum fratres ka
rissimi ideo ꝯ̄tinuis rebus
simile dicit̄. ut ex his que animꝰ
nouit. surgat ad incognita que ñ
nouit. quatenus ex exemplo uisibilium
se ad inuisibilia rapiat. & pea que usu
didicit quasi conficiat̄ incalescat. ut
phoc q̄d scit notū diligere. discat et
incognita amare. Ecce enī regnū celoꝝ
thesauro abscondito magro compa
rat̄ que q̄ inuenit homo abscondit.
et p̄ gaudio illi⁹ uadit. & uendit uni
uersa que habet. & emit agr̄u illum.
℟. Veni electa mea. & ponam in te thronum
meum. quia concupiuit rex speciem tuam.
℣. Audi filia. & uide. & inclina aurē tuā. Q̄a concup.
Notandum ē q̄d inuenit thesaurus
absconditꝰ ut seruet̄. qua studium
celestis desideriꝰ a maligni spiritib⁹
custodire ñ sufficit. q̄ hoc ab humanis
laudib⁹ ñ abscondit. In p̄senti etenim
quasi in ua sum⁹. qua ad patriam ten
dim⁹. maligni aut̄ spiritꝰ uer. nr̄m
q̄si quidam latrunculi obsident.
℟. Lycia uirgo quid ame pecꝰ quod ipsa po
teris prestare continuo nam & matri
tue fides tua subuenit. & ecce saluā es
quia uocandum deo in tua uirginitate ha
bitaculum preparasti. ℣. Sicut p me ciuitas
carmensium sublimat̄. a xp̄o uta. & pre cun
tas syracusana decorabit̄ a domino ih̄u. x̄.
Deprecari g̃ desiderat. qui Q̄a uoc.
thesaurum publice inua portat.
Hoc aut̄ dico ñ ut p̄ eum opa nostra
ñ uideant cū sc̄p̄tum sit. uideant o
pera uꝝa bona. & glorificent patrē
uꝝm. ℣. ut phoc q̄d agim⁹ laudes cr